

[Undervisningsministeren.] Klassekvotienten ud i Livet. Det er dog vist ingen Forbrydelse at spørge om og faa at vide, hvad Venstres eget Forslag vil koste at gennemføre, og det var det, jeg tillod mig at gøre.

Til Slut skal jeg kun sige, at det er gaaget som en Strøm gennem visse Taler, at Lærerstandens Klager over den nuværende Læreruddannelse ikke er berettigede. Befolkningen, sagde det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, er ikke saa utilfreds med Lærerne og deres Virksomhed, som Lærerstanden selv synes at være.

Jeg synes, det taler i høj Grad til Fordel for Lærerstanden. Jeg siger ikke det, jeg nu vil sige, til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen — der var saa megen Vellie og Forstaaelse i, hvad han sagde, at jeg haaber paa et godt Samarbejde og et fælles Resultat —, men der lød andre Toner fra andre Medlemmer. Jeg tænkte overfor disse Talere, maa jeg sige, mange Gange, at de har dog vist aldrig haft Lejlighed til at høre Klaus Berntsens berømte Foredrag om Sokrates, og det har han dog holdt Hundreder af Gange her i Landet; enhver, der har villet, har haft Lejlighed til at høre det; det er en Pligtforsømmelse af dem.

Det, som Sokrates lærte, og som Klaus Berntsen lærte videre efter Sokrates, det var, at Begyndelsen til at vide noget er at vide, at man ingenting ved. Der var en Tid, da de Nationalliberale i deres akademiske Hovmod saa ned paa Folkeskolelærerne og Seminaristerne, da de prægede Ordet Seminarist i ringeagtende Betydning som Udtryk for det, man kaldte den opblæste Bondedegn. Hvordan er det — saa jeg ham for Resten ikke for ganske nylig paa denne Talerstol? Han eksisterer altsaa endnu. Men de generaliserede det, og det maa man aldrig gøre . . .

Formanden: Jeg maa paatale, hvis den højtærede Minister ved sine Udtalelser sigter til noget Medlem her i Salen.

Undervisningsministeren (Borgbjerg): De generaliserede det, og det maa man aldrig gøre. De stemplede Seminariststanden som halvstuderende Røvere, som Folk, der troede, at de havde slugt al Verdens Visdom. Det var det nationalliberale Hovmod Haan overfor Folkeskolen og Seminaristerne og Folkeskolelærerne. Men hvis det har været Tilfældet — jeg tror aldrig, det har været rigtigt —, hvad er det saa ikke for et vidunderligt Fremskridt, at netop disse forhaanede Seminarister og Folkeskolelærere

siger: Nej, vi har ikke slugt al Verdens Visdom, der mangler os umaadelig meget, og det vil vi selv se at tilegne os, saa vidt vi er i Stand til det, ogsaa for at være Efterkommere i endnu højere Grad og paa en lettere Maade, kan faa Adgang dertil.

Derfor siger jeg, det er det mest beundringsværdige, jeg nogen Sinde har set, at en Stand som Stand og enstemmigt staar bagved dette Lovforslag.

Man har sagt, at Enstemmigheden ikke var saa stor. Jeg hayde Lejlighed til at overvære Lærernes Repræsentantskabsmøde i Sommer, og der var Enstemmighed; der var delte Meninger om enkelte Smaating, men man var enig med mig — jeg fremhævede det i min Forelæggelsestale, det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen gentog det, og det var jeg glad ved — man var enig med mig i, at vi ikke skal fortabe os i den Strid, der altid kan være indenfor et Parti om Enkeltheder i pædagogiske, kunstneriske og religiøse Spørgsmaal — lad os ikke fortabe os i det; det, som hele Lærerstanden i Danmark er enig om, er, at Uddannelsen trænger til en Forbedring, for Lærernes Skyld, for Skolernes, for Børnenes, ja, for hele det danske Folks Skyld. Det foreliggende Lovforslag har hele den danske Lærerstand enstemmigt bag sig i alle dets Hovedtræk.

Jeg glæder mig over og takker for de Udtalelser fra mange Sider, der giver godt Haab om, at vi nu endelig — tredje Gang skulde være den rigtige Gang, sagde det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen — kan naa til et positivt Resultat og dermed sætte en af de varige, betydningsfulde Mærkepæle i den danske Folkeskoles og dermed i det danske Folks kulturelle Udvikling.

Vilhelm Rasmussen: Efter at den højtærede Minister saa udførligt har besvaret adskillige af de Betragtninger, der er fremsat af de ærede Ordførere for andre Partier, kan jeg indskrænke mig til nogle rent saglige Bemærkninger vedrørende enkelte Sider af Sagen.

For det første vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at naar ærede Medlemmer af Venstre har sagt, at efter deres Mening har Befolkningen en anden Opfattelse i denne Sag end den, der er kommet frem fra Lærerstandens Side, saa maa man dog hertil bemærke, at Ordet: Befolkningen kan tages i mere end een Betydning.

Det kan betyde: Nogle ude i Befolkningen er af den Mening, at man kan nøjes med en ringere Læreruddannelse end den, der foreslaas; og saadan er der sikkert nogle, der tænker, for i enhver Sag er der altid